GEMEENTELIJKE ARCHIEFZORG MONTFOORT EN WOERDEN

Montfoort is met ingang van 1969 als elfde gemeente toegetreden tot het sedert 1961 in werking zijnde streekarchivariaat Zuid-West Utrecht, waardoor het belangrijke archief van dit stadje met die zorgen zal worden omringd, welke nodig zijn om de plaatselijke archiefschatten volledig tot hun recht te laten komen.

Voornamelijk als gevolg van de sterk toegenomen taken van het gemeentelijk bestuursapparaat, en de specialisatie binnen het ambtenarencorps, zijn de meeste locale archieven ongewild en onverdiend meer en meer buiten de directe belangstelling geraakt en soms zelfs op het niveau van een dood element beland. Langzamerhand echter neemt de belangstelling voor het archiefwezen, in feite zijn vele antieke zaken bij een breed publiek volkomen in, zoals dat heet, zó zeer toe, dat de beschikbare mankracht en middelen eigenlijk tekort schieten om een en ander in goede banen te leiden.

Over de gemeentelijke archiefzorg in onze streek kan men in hoge mate tevreden zijn. De gemeenten in Zuid-West Utrecht gaan met de steden Utrecht en Amersfoort hierin alle andere gemeenten in de provincie Utrecht voor.

Ook in de omstreken van Woerden gaat men op het punt van de locale archiefzorg de goede kant op, want daar liggen de plannen tot oprichting van het streekarchivariaat Rijnstreek in een vergevorderd stadium gereed.

Voor de gemeenteraad van Bodegraven was onmiddellijke toetreding tot dit streekarchivariaat in oprichting helaas geen nuttige zaak. In onze kringen heeft het evenwel verbazing gewekt, dat één van de raadsleden meende te moeten opmerken, dat de in 1968 gehouden historische tentoonstelling had bewezen dat men de voorgestelde regeling inzake de verbeterde zorg voor het archief te Bodegraven kon missen, althans in deze geest moet het raadslid volgens een verslaggever hebben gesproken.

De geachte spreker moet slecht geïnformeerd of beperkt van memorie zijn, want het was toch algemeen bekend dat de tentoonstelling èn de publicatie 'Boreft in vroeger tijd' tot stand zijn gekomen met veel steun en belangeloze medewerking van een naburige streekarchivaris, welke medewerking zelfs door het gemeentebestuur was verzocht, nadat elders vergeefs was aangeklopt om daadwerkelijke hulp.

Wanneer deze functionaris niet was ingegaan op dit verzoek en zijn tijd had besteed voor een dergelijk evenement in zijn eigen ressort, zou men wellicht nú hebben beseft, hoe nuttig een archivaris ook buiten een archiefbewaarplaats kan zijn ten gerieve van een groot deel van de bevolking. Het is daarom jammer dat dit raadslid gehoor heeft gekregen voor zijn uitlating, die zo zeer onjuist en ook onelegant was.

Al met al: elke idealist gooit wel eens zijn eigen glazen in!